

Cannes, 2014. május 19. - **A nemzetközi kritikusok Mundruczó Kornél legjobb filmjeként értékelték hétfőn a Fehér Istent című alkotást, amelyet a 67. cannes-i filmfesztiválon mutattak be.**

A Screen Daily brit szaklap szerint "senki nem vádolhatja azzal Mundruczó Kornélt, hogy a könnyű megoldásokat keresi: mindegyik filmje kihívást jelent a nézők számára és ez alól az utolsó sem kivétel", amelynek hangvételét a kritikus Dan Fainaru Alfred Hitchcock Madarak című művéhez hasonlította.

Szerinte a Fehér Isten egy allegorikus figyelmeztetés a világban mindenhol növekedő fajgyűlölet ellen, amely olyan ártatlanul kezdődik, mint egy kamaszlány és kutyája közti mese, de végül félelmetes módon végződik. "A kutyák tűnhetnek utálatos, vad dögöknek, Mundruczó ugyanis nem próbálja meg őket emberi tulajdonságokkal felruházni, de azt sugallja, hogy közeleg az idő, amikor bosszút állnak azon, aki felsőbbrendűnek tekinti magát. És a kutya természetesen csak egy metafora" - tette hozzá a szerző.

Hitchcockhoz hasonlóan a Screen Daily szerint Mundruczó következtetése is az, hogy a világot az öntelt, önelégült, korrump fehér faj uralja és mindenki mást kioktatásra szoruló alsóbbrendűnek tart. Az amerikai rendezővel ellentétben azonban Mundruczó fehér istenei nem érzékelik a közelgő veszélyt, amelyet saját magatartásukkal és fellépéseikkel csak növelnek.

A Variety amerikai filmes szaklap szerint a Fehér Isten Mundruczó Kornél eddigi legjobb filmje, egy érzelmekkel teli, technikai mestermű, amely eleinte a Lessie hazatér című történethez hasonló naiv kalandfilmként úgy tűnik, mintha nagyon eltérne a rendező korábbi munkáitól. Egészen addig, amíg a történet mitikus oldalai, nem beszélve a zsigeri erőszakról ki nem bontakoznak.

A kritikus Guy Lodge kiemelte, hogy az állatoknak a felsőbbrendű emberektől elszenvedett megaláztatások parabolájaként a Fehér Isten nem egyszerűen a fajok közti hierarchiáról szól, hanem "egy egyszerű, de elegáns metafora a faji és osztályelnyomásról, ahol a szűk elit által kirekesztett tömeg összefog, hogy érvényesítse a kollektív erejét". A film címe a lap szerint Samuel Fuller 1982-ben készült Fehér kutya című alkotására utalhat, amely a fajok közti viszonyrendszert egy hasonló konfliktusos helyzetből mutatta be.

A The Hollywood Reporter című amerikai filmes szaklap is a kultuszfilmmé vált amerikai rasszizmusellenes drámával hozta párhuzamba Mundruczó filmjét, amely "a kortárs Európa politikai és kulturális feszültségeinek dühös allegóriája". A szerző Stephen Dalton a magyar-német-svéd koprodukcióban készült filmet "erősnek" ítélte meg, "annak ellenére, hogy a kivitelezés kicsit elnagyolt és a játékidő túl hosszú". A film produkciós értékei is nagyon erősek a kritikus szerint, ezek közül elsősorban a magasan kiképezett kutyákkal forgatott jeleneteket emelte ki.

Az Irish Times ír napilap szerint is Mundruczó élete eddig legjobb filmjével tért vissza Cannes-ba: a technikailag tökéletes, érzelmileg gazdag Fehér Isten az egyik legkülönlegesebb zsánerekhez visszatérő mozi az utóbbi években.

A Cineuropa francia nyelvű internetes lap szerint "a rossz és a meggyalázott ártatlanság kiaknázásának specialistájaként" Mundruczó meglepő világba helyezte át a tematikáit azzal, hogy egy keverék kutyát választott főhősének egy olyan társadalomban, ahol a származás dönt el mindent.

A keserű példázattal és a tőle megszokott kivételes erősségű rendezéssel Mundruczó ugyanakkor a művészetében szokatlan akciófilmekre jellemző ritmussal kísérletezett. A

A nemzetközi kritikusok szerint a Fehér Isten Mundruczó eddigi legjobb filmje (MTI)

Írta: Adminisztrátor

2014. május 19. hétfő -

látványos próbálkozásban Budapest széles útjait egy kutyahadsereg özönlí el háborús színtérré alakítva azt, hogy bosszút álljon az embereken, akik "üldözik, elhagyják, láncra kötik, megvadítják, pénzért egymásra uszítják, bebörtönzik, majd végül megsemmisítik őket".

"Egy teljes pusztító program a faszizmus és egy tiszta faj rögeszméjének példázataként, amely ellen egyedül egy kamaszlány mer szót emelni", aki Mundruczó korábbi filmjeinek, a Johanna és a Delta főhősnői hűgának is tekinthető - írta Fabien Lemercier kritikus.